UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri Disertissimi, Opera quæ exstant omnia

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XVIII. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. Cosmo Gereo Episc. S.P.D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69244

Visual Library

nunc mihi moleſta eſt, & abs te, & ab illo veniam peto dari, mihi-
que ignoſci peto. Reliqua mea officia in te, atq; in omneis tuos
fideliſſimè ſemper amantiſſimeque conſtabunt. Vale. XII. Ca-
lend. Decemb. M. D. XXXVI. Ex Vrbe.

XVIII.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP.
Coſmo Gereo Fani Epiſc. S. P. D.

LVDOVICVS Beccadellus familiaris tuus conuenit me, mul-
tamq; tuis verbis ſalutem mihi nunciauit: adiunxitq; in ſer-
mone, te moleſtè ferre, quod cùm ego per iſta loca ad Vrbem
proficiſcens iter facerem, tu iſtic non affuiſſes: cupereque te in
meo reditu, ſi eadem via iter facerem, videre me, & alloqui, ho-
ſpitioque excipere, quem iam antè in amorem & in beneuolen-
tiam tuam recepiſſes. Quæ cuncta mi optime Geri mihi abs te
iucunda & grata accidere. Nam cùm de te iam pridem in eam
opinionem venerim, vt de virtute & humanitate tua mirificè
ſentiam, multorum honorum teſtimoniis in hunc ſenſum addu-
ctus: tum verò hæc ſignificatio tuæ erga me voluntatis & meum
priſtinum de te iudicium confirmat: & facit, vt te etiam mihi
magis pręcipua quadam beneuolentia diligendum putem: quem
antea communi illo ſtudio, quod virtuti debetur, tantummodò
diligebam. Siquidem nihil eſt, quod me vehementiùs impellat
ad amandum, quàm cùm intelligo me amari. Quod quoniam
mihi abs te contigit, ſic velim tibi perſuadeas, neque in fide ami-
citiæ, neque in beneuolentiæ ſtudio, quicquam à viro bono de-
ſiderari conuenire, quod tibi à me non promptum & paratum
futurum ſit. Meque & tuam iſtam voluntatem, quam erga me
eximiam oſtendis, maximi facere: & tuis tantum tribuere virtu-
tibus, vt exiſtimem hanc modò inter nos initam amicitiam, mi-
hi non ſolùm voluptati, ſed honori etiam permagno fore. Quare
ita ſentias & conſtituas volo, me tibi prorſus eſſe amiciſſimum.
De hoſpitio quòd mentionem facis: crede mihi, ſi te præſentem
iſtic offendiſſem, perlibenter certè ad te diuertiſſem. Quid enim
mihi tuo aſpectu & familiaritate occurriſſet dulcius? Neque re-
cuſo, ſi in reuerſione mea in Galliam per eadem iſta loca tranſie-
ro, per quæ, vt nunc eſt, tranſiturum me arbitror: quin ad te rectè
me conferam, tecumq; & apud te diem & noctem ſim. Sed & pue-
ri familiaresque tui, te abſente eam mihi ſedulitatem diligen-
tiamq; prębuerunt, vt facilè appareret ex diſciplina domeſtica,
qui tu, & quàm liberalis hoſpitum receptor eſſes. Nullum enim
certè officium pręternniſerunt, quod tam breui tempore, & pe-
regrino, & hoſpiti potuerit præſtari. In quo declararunt, cùm

 me tam

me tam ſtudioſè inuitarent & colerent, quantoperè illud
gratum iudicarent fore. Quæ cùm omnia redeant eodem,
ſint amoris erga me tui indicia atque ſigna: ne viuam, mi Gr
conceſſurus tibi ſum, vt tu plus me diligas, quàm ego te dil
Itaque & pro collegio & pro amicitia, paria tibi à me ſtudia
liceor ac defero, atque illa ſunt, quæ tu in me contuliſti: & ſi
poterit, etiam ampliora. Sed de his ſatis. Ego genus tuum
conſiliumq; in Eccleſia tua commorandi, vſque adeò probo
non deſinam id & laudare ſummè, & admirari. Deumque imm
talem quæſo, vt dignum tua iſta virtute animiq; conſtanti
ctum atque euentum conſilio tuo largiatur. Vale. III. Cal.
cembris, M.D.XXXVI. Ex Vrbe.

IACOBI SADOLETI EPISC
CARPENTORACTI EPISTOlarum Lib. X. Epiſt. I.

IAC. SADOLETVS S.R.E. CARDINAlis Herculi II. Duci Ferrariæ, S.P.D.

QVONIAM habeo te inter eos quos mihi exi
ſemper colendos, obſeruandosque propoſui: i
putaui mihi faciendum eſſe, vt ad te mea manu
berem, nuntiaremque id quod mihi contigit. H
enim nihil cogitans, ac ne cupiens quidem, ſed præter omn
opinionem meam creatus ſum Cardinalis. Cuius honoris
gnum onus & ſplendidum, meis tamen humeris perquam gr
eſt: non enim videtur meæ fortunæ tenuitas id poſſe perferre
tamen feram vt potero: & ſi copiis opibusque deficiar, in eo
borabo, vt fide, integritate, amoreque in Remp. muneri [illegible]
ſatisfaciam. Tibi verò prꝍſtantiſſime Dux, cuius nomini cl
ſimæque familiæ iam pridem valde deditus ſum, ita mea ſt
officiaq; polliceor ac defero, vt tibi cupiam perſuaſum eſſe, e
bi imprimis prꝍſto ſemper fore: meq; eorum nemini qui te am
& colunt, quorum pro amplitudine & nobilitate tua, magn
pia eſt, vnquam conceſſurum: ſemperque ea libentiſſimè fa
rum, quæ honori tibi & ornamento eſſe poſſint. Sed hæc, c
vſus venerit, re magis prꝍſtabo, quàm verbis. Tu vt me di
gas, habeasque in numero tuorum, vehementer à te
peto. Vale. Ex Vrbe, X. Cal. Ianuarij,
M. D. XXXVI.

IAC

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN